

योएलको पुस्तक र लाओदिकियाको सातौँ-दिन एड्भेन्टिस्ट मण्डली - पैतालीस नम्बर

Jeff Pippenger

2026-02-12

संख्या पैतालीस

समीक्षा गर्नुहोस्

लेवीव्यवस्था अध्याय तेइसले एक लाख चवालीस हजारका पेन्तेकोस्तीय ऋतु भित्र रहेका तीन परीक्षणहरूलाई पहिचान गर्दछ। टेबर्नेकलहरूको पर्वको पहिलो दिनलाई पेन्तेकोस्तको दिनसँग समरेखित गर्नु, र त्यसपछि ख्रीष्टले आफ्नो स्वर्गारोहणअघि चेलाहरूलाई आमनेसामने शिक्षा दिनुभएको चालीस दिनलाई पहिलो फलको दिनसँग समरेखित गर्नुले तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एक समग्र संरचना निर्माण गर्दछ।

जब “मृत्यु, गाडिनु, र पुनरुत्थान” लाई तीन चरण भएको एउटै भविष्यसूचक मार्गचिह्नको रूपमा लागू गरिन्छ, जसरी यो ख्रीष्टको बप्तिस्माद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तब हामी पाउँछौं कि पहिलो फलको दिनमा भएको पुनरुत्थानपछि पाँच दिन बित्दा, अखमिरी रोटीको सात-दिने चाडको अन्त्य पवित्र सभा भएर आइपुग्छ। यसरी, ख्रीष्टको पुनरुत्थानमा, जुन पहिलो फलको भेटीसँग मेल खान्छ, त्यसपछि पाँच-दिने अवधि अनुसरण गर्दछ।

तम्बूहरूको चाडको पहिलो दिनलाई पेन्तेकोस्तको दिनसँग मिलाएर बनाइएको संरचनाको अन्त्यमा, तीन चरण भएको अर्को एउटा मार्गचिन्ह छ, जसको पछि पनि पाँच दिनहरू छन्, र त्यो पेन्तेकोस्तसम्म पुग्दछ।

ती दुईवटा ‘तीन-चरणीय मार्गचिन्हहरू, जसपछि पाँच दिन छन्,’ का बीचमा तीस दिनको अवधि हुन्छ। जब हामी बासस्थानहरूको पर्वको पहिलो दिनलाई पेन्तेकोस्तको दिनसँग मिलाउँछौं, तब हामी बुझ्दछौं कि बासस्थानहरूको पर्वभन्दा पाँच दिनअघि प्रायश्चित्तको दिन थियो। प्रायश्चित्तको दिनभन्दा दस दिनअघि तुरहीहरूको पर्व थियो। पहिलो फलहरूको दिनमा उहाँको पुनरुत्थानपछि आमनेसामने सिकाउनुभएको ख्रीष्टका चालीस दिन, तुरहीहरूको पर्वभन्दा पाँच दिनपछि, र प्रायश्चित्तको दिनभन्दा पाँच दिनअघि मेल खान्छन्।

उहाँको ‘मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थान’ को तीन-चरणीय मार्गचिह्न, जसको पछि अखमिरी रोटीको पर्वको अन्त्यसम्म पाँच दिन आउँछन्, त्यसपछि तीस दिनपछि फेरि दोहोरिन्छ, जब ‘तुरहीहरू, स्वर्गारोहण, र न्याय’ को तीन-चरणीय मार्गचिह्न प्रकट हुन्छ, र त्यसको पछि पेन्तेकोस्तसम्म पाँच दिन आउँछन्। प्रारम्भिक तीन-चरणीय मार्गचिह्नलाई तीन चरण भएको एउटै मार्गचिह्नको रूपमा सजिलै परिभाषित गर्न सकिन्छ, किनकि ख्रीष्टको बप्तिस्मासँग यसलाई प्रत्यक्ष रूपमा त्यही रूपमा पहिचान गरिएको छ, जसले उहाँको ‘मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थान’ को प्रतीक गर्दछ। बप्तिस्मा पवित्र १,२६०-दिने अवधिको अल्फा थियो, जुन उहाँको ‘मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थान’ मा पराकाष्ठामा पुग्यो, र त्यो १,२६० दिनहरूको ओमेगा थियो।

पेन्तेकोस्तीय ऋतुको अन्त्यमा रहेको तीन-चरणीय मार्गचिह्नलाई भविष्यसूचक अनुप्रयोगद्वारा पहिचान गरिनु पर्दछ। पेन्तेकोस्तीय ऋतुका पचास दिनहरूमा आरम्भ र अन्त्य—दुवैमा एउटै संरचना पाइन्छ। ख्रीष्टले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा उदाहरणस्वरूप देखाउनुहुन्छ भन्ने सिद्धान्तका आधारमा हामी तुरहीहरूको चाडलाई, त्यसपछि स्वर्गारोहणलाई, त्यसपछि प्रायश्चित्तको दिनलाई, त्यसपछि पाँच दिनलाई—‘तीन-चरणीय मार्गचिन्ह, जसको पछि पाँच दिन’—भनी पहिचान गर्न सक्छौं।

हामी ती प्रस्तावित तीन चरणहरूलाई प्रत्येक चरणका विशेषतासम्बन्धी बाइबलीय दिशानिर्देशहरूको आधारमा पनि जाँच्दछौं। ती तीन चरणहरू परमेश्वरको वचनमा बारम्बार प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। तिनीहरू तीन

स्वर्गदूतहरू हुन्; तिनीहरू बाहिरी आँगन, पवित्र स्थान र परमपवित्र स्थान हुन्; तिनीहरू पाप, धार्मिकता र न्यायसम्बन्धी दोषी ठहराउने पवित्र आत्माको कार्य हुन्। तुरहीहरूको चाड, स्वर्गारोहण र प्रायश्चित्तको दिनलाई ती तीन चरणहरूका रूपमा पहिचान गर्नुका लागि आवश्यक छ कि प्रत्येक चरण स्थापित बाइबलीय साक्ष्यसँग मेल खानु पर्छ।

तुरहीहरू चेतावनीको सन्देश हुन्, र तिनीहरू “परमेश्वरसँग डराओ” भनी पुकार गर्ने पहिलो स्वर्गदूतसँग सम्बन्धित छन्। ख्रीष्टको स्वर्गारोहण उहाँको दोस्रो आगमनको महिमाको प्रतीक हो, किनकि पहिलो स्वर्गदूतको दोस्रो अभिव्यक्ति “उहाँलाई महिमा देओ” हो। प्रायश्चित्तको दिन न्यायको प्रतीक हो, र पहिलो स्वर्गदूतको तेस्रो अभिव्यक्ति “उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ” हो। पेन्तेकोस्तको मौसमको अन्त्यमा वेमार्कका तीन चरणहरूका भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूले सनातन सुसमाचारका तीन चरणहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जहाँ धेरै जना “शुद्ध पारिन्छन्, सेता बनाइन्छन् र जाँचिन्छन्” भन्ने कुरा चित्रे अनेक तरिकाहरू छन्।

यसरी, तपाईंले तब देख्न सक्नुहुन्छ कि तीन चरणहरूको पहिलो waymarkमा जौको पहिलो फलको भेटी दिइन्छ, र तीन चरणहरूको अन्तिम waymarkमा गहुँको पहिलो फलको भेटी दिइन्छ। त्यसपछि तपाईंले देख्न सक्नुहुन्छ कि पेन्तेकोस्तको ऋतुका alpha तीन चरणहरूले अखमिरी रोटीलाई चिनाउँछन्, तर तीन चरणहरूको omega waymarkले खमिरी रोटीलाई चिनाउँछ। त्यसपछि तपाईंले यो पनि देख्न सक्नुहुन्छ कि आरम्भको तीन-चरणीय waymarkमै त्यस्तो स्थान छ जहाँ सबै मानिसलाई तान्न ख्रीष्ट उचालिनुभयो, र अन्त्यको तीन-चरणीय waymarkमा अन्यजातिहरूलाई तान्न एक लाख चवालीस हजारको ध्वजा उचालिन्छ।

भविष्यवाणीको स्तरमा पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूत एउटै स्वर्गदूत हुन्, किनकि पहिलो आरम्भ हो—र तेस्रो अन्त्य हो। अल्फा पहिलो स्वर्गदूतले न्यायको उद्घाटनको घोषणा गर्दछ, र ओमेगा अन्तिम स्वर्गदूतले न्यायको समापनको घोषणा गर्दछ। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई ११ अगस्ट, १८४० मा इस्लामको परिपूर्तिद्वारा सामर्थ्य प्रदान गरियो, र तेस्रो स्वर्गदूतलाई ९/११ मा इस्लामको एउटा परिपूर्तिद्वारा सामर्थ्य प्रदान गरियो। सिस्टर ह्याइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि पहिलो र तेस्रो दुवै स्वर्गदूतको मिशन पृथ्वीलाई यसको महिमाले उज्यालो पार्नु थियो। अन्य साक्षीहरू प्रशस्त छन्, र तिनीहरूले ख्रीष्टको पुनरुत्थानदेखि पेन्तेकोस्तसम्मका पचास दिनहरू, लेवीय २३ का पहिलो बाइस पदहरू, र लेवीय २३ का अन्तिम बाइस पदहरूद्वारा प्रस्तुत गरिए अनुसार पेन्तेकोसीय ऋतुको संरचनालाई चिन्हित गर्न पर्याप्त समर्थन प्रदान गर्छन्। तीन चरणहरूको एक मार्गचिह्न र त्यसपछि पाँच दिनहरूद्वारा बनेका दुई मार्गचिह्नहरूको बीचमा तीस दिनको अवधि छ, जसले दोस्रो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

‘तीन कदमपछि पाँच’ दिनहरूको पहिलो मार्गचिह्न पहिलो स्वर्गदूत हो, तीस दिन दोस्रो स्वर्गदूत हो, र ‘तीन कदमपछि पाँच’ दिनहरूको दोस्रो मार्गचिह्न तेस्रो स्वर्गदूत हो। यी तीन कदमहरूले पेन्तेकुस्तसम्मको सम्पूर्ण पेन्तेकुस्ती मौसमलाई समेट्छन्, र त्यसपछि यसले वासस्थानहरूको चाडका सात दिनहरूको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ भई माइकल उत्तून् र मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त होएसम्म जारी रहने आइतबारको व्यवस्था-संकटको समयमा पछिल्लो वर्षाको खन्याइलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो संरचना दैवी हो, तर यसले केही गम्भीर विचारणीय पक्षहरू उत्पन्न गर्दछ।

गम्भीर विचारहरू

यो स्पष्ट छ कि ‘तुरहीहरू, आरोहण र न्याय’ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मार्गचिह्न नै लिटमस तथा तेस्रो परीक्षा हो। तेस्रो परीक्षा सधैं लिटमस-परीक्षा नै हुन्छ, जहाँ चरित्र प्रकट हुन्छ, तर कहिल्यै विकसित हुँदैन।

“संकटद्वारा चरित्र प्रकट हुन्छ। जब गम्भीर स्वरले मध्यरातमा यो घोषणा गर्‍यो, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उसलाई भेट्न निस्क,’ तब निदाइरहेका कुमारिका आफ्ना निद्राबाट ब्युँझिए, र कसले त्यस घटनाको लागि तयारी गरेको थियो, त्यो देखियो। दुवै पक्ष अचेत अवस्थामा परे, तर एक पक्ष आकस्मिक अवस्थाको लागि तयार थियो, र अर्कोचाहिँ तयारीविना भेटियो। परिस्थितिद्वारा चरित्र प्रकट हुन्छ। आकस्मिक अवस्थाहरूले चरित्रको वास्तविक धातु प्रकट गर्छन्। कुनै अकस्मात् र कल्पनाबाहिरको विपत्ति, शोक, वा संकट, कुनै अप्रत्याशित रोग वा वेदना,

आत्मालाई मृत्युको सामना गराउने कुनै पनि कुरा—यिनले चरित्रको साँचो भित्री अवस्था प्रकट गर्नेछन्। परमेश्वरको वचनका प्रतिज्ञाहरूमा कुनै वास्तविक विश्वास छ कि छैन, त्यो प्रकट गरिनेछ। आत्मा अनुग्रहद्वारा धानिएको छ कि छैन, बत्तीसँगै भाँडोमा तेल छ कि छैन, त्यो प्रकट गरिनेछ।”

“परीक्षाका समयहरू सबैमाथि आउँछन्। परमेश्वरको परीक्षा र जाँचको अधीनमा हुँदा हामी आफूलाई कसरी आचरण गर्छौं? के हाम्रो बत्ती निभ्छ? वा के हामी अझै त्यसलाई बलिरहन्छौं? के हामी अनुग्रह र सत्यले परिपूर्ण उहाँसँगको हाम्रो सम्बन्धद्वारा प्रत्येक आपत्कालका लागि तयार छौं? पाँच बुद्धिमान् कन्याहरूले आफ्ना चरित्र पाँच मूर्ख कन्याहरूलाई दिन सक्दैनथे। चरित्र हामीले व्यक्तिगत रूपमा स्वयं निर्माण गर्नुपर्छ।” Review and Herald, October 17, 1895.

जब तुरहीहरूको पर्वको मार्गचिह्न आइपुग्छ, तब तपाईंको चरित्र सदासर्वदाका लागि मुहरबन्द हुन्छ, तपाईंलाई ध्वजचिह्नका रूपमा उच्च पारिन्छ, र तपाईंका पापहरू सदासर्वदाका लागि मेटाइन्छन्। ती तीन चरणहरूले मुहरबन्दीका तीन पक्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको आगमनले तेल भएकाहरू र जसका पापहरू हटाइँदै गर्दा ध्वजचिह्नका रूपमा उच्च पारिएकाहरूलाई प्रकट गर्छ। सन्देश, कार्य र मुहर—यी सबै एउटै मार्गचिह्न हुन्। यो यस्तो मार्गचिह्न हो “जसले प्राणलाई मृत्युको आमनेसामने ल्याउँछ” किनकि त्यहाँ “अकल्पित विपत्ति” हुन्छ। इस्लामको तुरहीले त्यस “अकल्पित विपत्ति” लाई प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यस बिन्दुमा, “हेर, वर आउँदैछ” भन्ने सन्देश आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पाँच दिनअघि घोषणा गरिन्छ, जहाँ यो सन्देश तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारमा परिवर्तन हुन्छ।

मार्गचिह्नका ती तीन चरणहरू आइतबारको व्यवस्था लागु हुनुभन्दा ठीक अघिका एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइनु र उचालिनुका पहिचानकारी तत्त्वहरू हुन्। ‘तुरहीहरू, आरोहण र न्याय’ भन्ने लिट्मस-परीक्षण एक्सेटर क्याम्प-सभाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ भन्ने कुरा स्पष्ट छ। प्रायश्चित्तको दिन र पेन्टेकोस्टबीचका पाँच दिनहरूले १७ अगस्टमा सम्पन्न भएको एक्सेटर क्याम्प-सभाको अन्त्यदेखि २२ अक्टोबर १८४४ सम्म, जब ढोका बन्द भयो, रहेका छयासट्टी दिनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। मिलेराइट इतिहासका ती छयासट्टी दिनहरूले अन्तिम दिनहरूलाई चित्रण गरिरहेका छन्, र यस सन्दर्भमा, तिनीहरूले एक लाख चौवालीस हजारद्वारा मध्यरातको पुकारको सन्देशको उद्घोषणालाई चित्रित गरिरहेका छन्।

पेन्टेकोस्तसम्मका पाँच दिनहरू, मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश घोषणा गर्ने मिलेराइटहरूको छयासट्टी दिनसँग मेल खान्छन्, जुन ख्रीष्टको यरूशलेमतर्फको विजयी प्रवेशद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको थियो। ती तीन चरणहरूमध्ये पहिलो तुरहीहरूको चाड हो, जो सातौँ तुरही, अथवा तेस्रो धिक्कार, अथवा उत्तरकालका दिनहरूमा इस्लाम हो, र ख्रीष्टको विजयी प्रवेशको अघि एउटा गधालाई फुकुवा गरिएको थियो।

भविष्यवाणीगत रूपमा यसले यो पहिचान गराउँछ कि गधालाई फुकालिनु नै विजयमय प्रवेशको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जुन मध्यरातको पुकार हो। बाइबलको भविष्यवाणी अन्तिम दिनहरूमा बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य—पृथ्वीको पशु, संयुक्त राज्य अमेरिका—मा लागू गरिनुपर्छ। इस्लामले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि प्रहार गर्नेछ, जसरी यसले 9/11 मा गरेको थियो; यसरी इस्लामद्वारा संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि गरिएको एक महत्त्वपूर्ण प्रहारसँगै मध्यरातको पुकारको घोषणाको आरम्भलाई चिह्नित गर्दै, र इस्लामद्वारा संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि गरिएको अर्को महत्त्वपूर्ण प्रहारसँगै मध्यरातको पुकारको घोषणाको अन्त्यलाई पनि चिह्नित गर्दै, किनकि येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ।

पेन्टेकोस्तको सन्देश नै ठूलो चिन्तारको सन्देश हो, र ठूलो चिन्तार केवल मध्यरातको पुकारको सन्देशको उत्कर्ष मात्र हो। मिल्लरवादी इतिहासमा मध्यरातको पुकार २२ अक्टोबर, १८४४ मा ढोका बन्द हुँदा समाप्त भयो, र अन्तिम दिनहरूमा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा ढोका बन्द हुँदा यो पनि समाप्त हुन्छ। पेन्टेकोस्तमा पत्रसले योएलको सन्देश घोषणा गरे, र पेन्टेकोस्त मध्यरातको पुकारको ओमेगा अन्त्य हो, त्यसैले मध्यरातको पुकारको अल्फा आरम्भमा पत्रसले अगमवाणीगत अपरिहार्यताअनुसार योएलको सन्देश पनि प्रस्तुत गरिरहनुभएको हुनुपर्छ।

मध्यरातको पुकारमा पत्रुस प्रेरितहरूको काम अध्याय २ मा, तेस्रो घण्टामा माथिल्लो कोठामा हुनुहुन्छ, र त्यसपछि सोही दिन नवौँ घण्टामा उहाँ मन्दिरमा योएलको सन्देश घोषणा गर्दै हुनुहुन्छ।

पत्रुस पेन्टेकोस्टको समयमा एक लाख चवालीस हजारको प्रतीक हो, जुन मध्यरात्रिको पुकारको अन्त्य हो, र उनी मध्यरात्रिको पुकारको आरम्भमा पनि एक लाख चवालीस हजारकै प्रतीक हुन्। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने र तिनीहरूलाई उठाउने कार्य गधा खोलिनुका साथ, अर्थात् इस्लामले प्रहार गर्दा, आरम्भ हुन्छ। जब मिलेराइटहरू एक्सेटर क्याम्प सभाबाट बाहिर निस्के, तब तिनीहरूले त्यो सन्देशलाई ज्वारभाटाको लहरझैँ बोकेर लगे, र प्रतीकात्मक रूपमा तिनीहरूले त्यस अनुभवलाई दोहोर्‍याउने एक लाख चवालीस हजारलाई पूर्वछायांकन गरे।

यो अनुप्रयोग अझ बढी गम्भीर बन्छ जब तपाईंले चिन्नुहुन्छ कि पतरसले पेन्टेकोस्टकालीन ऋतुको लिटमस तथा तेस्रो परीक्षामा मध्यरातको पुकारको सन्देश प्रचार गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गरिरहेको छ। पेन्टेकोस्टमा पतरसका लागि तेस्रो घण्टाले उसलाई माथिल्लो कोठामा स्थापित गर्दछ, र माथिल्लो कोठा पेन्टेकोस्टअघिका ती दस दिन पनि हो। पेन्टेकोस्टकालीन ऋतुको दोस्रो परीक्षा आधारभूत परीक्षापछि आउने तीस-दिने मन्दिर-परीक्षा हो। मन्दिरको दोस्रो परीक्षाले विश्वासयोग्यहरूलाई विश्वासद्वारा परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्न माग गर्दछ, जहाँ तिनीहरूका पापहरू मेटाइन्छन् र जहाँ तिनीहरू स्वर्गीय स्थानहरूमा ख्रीष्टसँग विश्वासद्वारा बसालिएका छन्। प्रेरितहरूको पुस्तकले हामीलाई जानकारी दिन्छ कि पतरसले माथिल्लो कोठामा तेस्रो घण्टामा योएलको पुस्तकबाट आफ्नो प्रवचन आरम्भ गरे, त्यसपछि नवौँ घण्टामा उनी मन्दिरमा थिए।

तर पत्रुस, एघार जनासँग उभिएर, आफ्नो स्वर उठाई तिनीहरूलाई भने, हे यहूदियाका मानिसहरू, अनि यरूशलेममा बसोबास गर्ने सबैजनाले, यो कुरा तिमीहरूलाई ज्ञात होस्, र मेरा वचनहरू सुन। किनकि तिमीहरूले ठानेझैँ यी मानिसहरू मतवाला भएका होइनन्, किनभने अहिले दिनको केवल तेस्रो घडी मात्र भएको छ। तर यो त त्यही हो, जुन अगमवक्ता योएलद्वारा भनिएको थियो। ... अब पत्रुस र यूहन्ना प्रार्थनाको समयमा, अर्थात् नवौँ घडीमा, सँगसँगै मन्दिरमा गए। प्रेरित 2:14-16; 3:1.

ख्रीष्ट तेस्रो घण्टामा क्रूसमा कीलित हुनुभयो, र उहाँ नवौँ घण्टामा मृत्यु हुनुभयो। उहाँको मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थान तीन चरण भएको एउटै मार्गचिह्न हुन्। तेस्रो चरण, प्रथमफलको दिन, ती पचास दिनको आरम्भ गर्दछ, जसको समापन पेन्तिकोस्तमा हुन्छ। पेन्तिकोस्ती मौसमको अल्फामा तेस्रो र नवौँ घण्टाले स्पष्ट विरोधाभासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, किनकि तेस्रो घण्टामा ख्रीष्ट जीवित हुनुहुन्थ्यो र नवौँ घण्टामा मृत हुनुहुन्थ्यो। पत्रुस तेस्रो घण्टामा माथिल्लो कोठामा थिए र नवौँ घण्टामा मन्दिरमा थिए।

ख्रीष्टको समयका पवित्र पचास दिनहरूको पेन्टेकोस्टीय काल तेइस सय वर्षको भविष्यवाणीसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित एक पवित्र भविष्यसूचक अवधि थियो। यो विशेष गरी दानियेल नौमा यहूदी जातिका लागि निर्धारण गरिएका चार सय नब्बे वर्षहरूको अन्तिम सातासँग सम्बन्धित थियो। ख्रीष्टले करारलाई दृढ पारेको त्यो पवित्र साता 1,260 भविष्यसूचक दिनका दुई समान अवधिहरूमा विभाजित थियो। त्यस साताको केन्द्रबिन्दु क्रूस थियो। क्रूसले तेस्रो र नवौँ घण्टालाई चिन्हित गर्दछ, र पेन्टेकोस्टमा पत्रुसले पनि त्यही गर्दछ। सन् 34 मा, त्यही पवित्र साताको अन्त्यमा, जब कर्नेलियसले कैसरिया मरितिमाबाट पत्रुसलाई बोलाउन पठाए, त्यो नवौँ घण्टा थियो।

कैसरियामा कर्नेलियस नाउँ भएका एक जना मानिस थिए, जो इतालवी दल भनिने सेनादलका एक शतपति थिए। उनी भक्तिपूर्ण मानिस थिए, र आफ्नो सारा घरानासहित परमेश्वरको भय मान्ने थिए; उनले मानिसहरूलाई धेरै दान-दक्षिणा दिन्थे र सधैं परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्थे। उनले दिनको नवौँ घडीमा स्पष्ट दर्शनमा परमेश्वरका एक स्वर्गदूतलाई आफूकहाँ भित्र आउँदै र उनलाई, “कर्नेलियस,” भनी रहेको देखे। उनले उहाँतिर हेरिरहँदा डराए र भने, “प्रभु, के हो?” तब उनले उनलाई भने, “तिम्रा प्रार्थनाहरू र तिम्रा दान-दक्षिणाहरू परमेश्वरको सामु स्मरणार्थ उक्लेर आएका छन्। अब योप्पामा मानिसहरू पठाऊ, र सिमोन भनिने, जसको थर पत्रुस हो, उनलाई बोलाऊ।” प्रेरितहरूका काम 10:1-5।

भोलिपल्ट, करिब छैटौँ घण्टामा पत्रुस प्रार्थना गर्न छानामा उक्लिए।

भोलिपल्ट, उनीहरू यात्रा गर्दै सहरको नजिक पुग्दै गर्दा, पतरस प्रार्थना गर्न करिब छैटौँ घण्टामा घरको छतमा उक्लिए। उनी अत्यन्तै भोकाए, र केही खान चाहन्थे; तर भोजन तयार पारिँदै गर्दा उनी तन्द्रामा परे, र स्वर्ग खुलिएको देखे, अनि एउटा पात्र उहाँतर्फ झर्दै आएको देखे, जुन चारै कुनामा बाँधिएको ठूलो चादरजस्तो थियो, र पृथ्वीमा ओरालिएको थियो; जसमा पृथ्वीका सबै प्रकारका चौपाया जनावरहरू, जङ्गली पशुहरू, घसिने जीवहरू, र आकाशका चराहरू थिए। अनि उहाँकहाँ एउटा स्वर आयो, “उठ, पतरस; मार, र खा।” तर पतरसले भने, “कदापि होइन, प्रभु; किनकि मैले कहिल्यै पनि साधारण वा अशुद्ध कुनै कुरा खाएको छैन।” तब दोस्रो पटक फेरि उहाँलाई स्वर आयो, “जसलाई परमेश्वरले शुद्ध पार्नुभएको छ, त्यसलाई तिमीले साधारण नभन।” यो कुरा तीन पटक भयो; अनि त्यो पात्र फेरि स्वर्गमा माथि उठाइयो। प्रेरितहरूका काम 10:9-16।

पत्रुसलाई कैसरियामा आउन गरिएको बोलावट नवौँ घण्टामा हुन्छ, जब एउटा स्वर्गदूत कोर्नेलियससँग बोल्न आउँछ। कोर्नेलियसले परमेश्वरका ती अन्य सन्तानहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बाबेलोनबाट बोलाइएका हुन्छन्। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा आउने स्वर्गदूत प्रकाश अठारको दोस्रो स्वर हो, जसले अझै बाबेलोनमै रहेकाहरूलाई भाग्न बोलाउँछ। पत्रुस एक लाख चवालीस हजार हुन्, र कोर्नेलियस एघारौँ घण्टाका कामदारहरू हुन्, जसलाई पत्रुसका सामु अशुद्ध जनावरहरूको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पत्रुस र कोर्नेलियसको सम्बन्ध प्रकाश सातको सम्बन्ध हो, जहाँ एक लाख चवालीस हजारलाई ठूलो भीडसँगको सम्बन्धमा पहिचान गरिएको छ। पत्रुसलाई तीन पटक उठ, मार, र खा भनेर आज्ञा दिइयो। एक लाख चवालीस हजारको रूपमा, कोर्नेलियसबाट आएको बोलावट त्यही स्थान हो जहाँ ध्वजलाई उठ्न आज्ञा दिइन्छ।

कोर्नेलियस कैसारिया मरितिमा—जसलाई कहिलेकाहीँ समुद्रकिनाराको कैसारिया पनि भनिन्छ—मा छन्। प्रकाश १७ ले हामीलाई बताउँछ कि “जलहरू” “जातिहरू, भीडहरू, राष्ट्रहरू, र भाषाहरू” हुन्। ती जलहरू परमेश्वरको मण्डलीबाहिरकाहरू हुन्, र प्रकाशको पुस्तकमा जस्तै पत्रुसको अशुद्ध जनावरहरूको दर्शनमा पनि, चार भन्ने सङ्ख्याले समग्र संसारलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। पत्रुसको दर्शनमा चार प्रकारका जनावरहरू छन्, र ती चार कुनाबाट समातिएको चादरमा तल झर्छन्। पत्रुस र कोर्नेलियसबीचको सम्बन्ध नूह र जहाजमा चढेका जनावरहरूद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पत्रुस योप्पामा थिए, जसको अर्थ “उज्यालो र सुन्दर” हुन्छ; किनकि एक लाख चौवालीस हजारको प्रतीकको रूपमा पत्रुस अन्यजातिहरूका लागि त्यो उज्यालो र सुन्दर झण्डा हुन्। नवौँ घण्टामा अन्यजातिहरू त्यस झण्डाप्रति जागृत हुन्छन्, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले सबाथ, परमेश्वरको व्यवस्था, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश, र अन्तिम दिनहरूको सन्देश बोकेर संसारभरि जाने मिसनरीहरूसँग पहिचान गर्नुहुन्छ। समुद्रकिनाराको कैसरियामा नवौँ घण्टामा स्वर्गदूत आइपुगेको बेला कोर्नेलियस त्यस झण्डाप्रति जागृत गराइयो। पेन्टेकोस्टल आइतबारको कानुनको समयमा त्यो सन्देश त्यसपछि संसार—समुद्र—तर्फ जान्छ।

झण्डाको उठाइने कार्यलाई यसरी पनि चित्रित गरिएको छ कि परमप्रभुको घर पहाडहरूभन्दा माथि उठाइन्छ, र पत्रुस यापफाको सुन्दर उज्यालो सहरको छतमा, नवौँ घण्टाको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अघि, छैटौँ घण्टामा प्रार्थना गरिरहेका थिए। जब एक लाख चवालीस हजार जनामाथि छाप लगाइनेछ, तब संसारभित्रको सङ्कटक परिस्थितिहरूले अझै बाबेलमा रहेका परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूलाई ज्योति खोज्न प्रेरित गर्नेछन्। तिनीहरू यापफामा घरको माथिल्लो भागमा रहेका पत्रुसलाई भेटाउन अगुवाइ गरिन्छन्।

मत्ती सोह्र अध्यायमा पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा पनि थिए। हर्मोन पर्वतको फेदीमा रहेको कैसरिया फिलिप्पीको नाम समुद्रकिनाराको कैसरियासँग उस्तै थियो, तर त्यसमा स्पष्ट भिन्नता थियो, किनकि एउटा सहर भूमिमाथि थियो र अर्को समुद्रमाथि। तेस्रो प्रहरमा खीष्टको क्रूसीकरण र नवौँ प्रहरमा उहाँको मृत्यु जीवन र मृत्युबीचको स्पष्ट भिन्नतालाई चिन्हित गर्छ। पेन्टेकोसमा पत्रुसको तेस्रो र नवौँ प्रहरले माथिल्लो कोठादेखि मन्दिरसम्मको स्पष्ट भिन्नतालाई चिन्हित गर्छ। भूमिको कैसरिया वा समुद्रको कैसरियाले तेस्रो र नवौँ प्रहरको आवश्यक भविष्यसूचक भिन्नतालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, तर पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा हुँदा तेस्रो प्रहरको कुनै प्रत्यक्ष सन्दर्भ छैन। दुई वा तीन जनाको साक्षीमा एउटा कुरा स्थापित हुन्छ, र क्रूसको तेस्रो र नवौँ प्रहरमा तथा पेन्टेकोसको दिनमा पनि दुवै दृष्टान्त एउटै व्यक्तिद्वारा

प्रतिनिधित्व गरिएका छन्—चाहे जीवित ख्रीष्ट होऊन् वा चिहानमा, अथवा माथिल्लो कोठामा पत्रुस होऊन् वा मन्दिरमा।

दुई कैसरियाहरूमा तेस्रो र नवौँ घडीको तेस्रो साक्षीले दुवै अवस्थाहरूमा पत्रुसलाई प्रमुख पात्रको रूपमा पहिचान गराउँछ, जसरी पेन्तिकोस्तीय ऋतुको आरम्भमा ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो र उही ऋतुको अन्त्यमा पत्रुस थिए। तेस्रो घडीको अल्फा-चरित्र नवौँ घडीको ओमेगा-चरित्रसँग उही हो, जसले कैसरिया फिलिप्पी दुई कैसरियाहरूको अल्फा हो भन्ने एक साक्षी प्रदान गर्छ। दोस्रो साक्षी यो हो कि दुवै शहरहरूको नाम एउटै छ, त्यसैले मुख्य पात्रको नाम र शहरको नाम एउटै छन्। तेस्रो साक्षी भूमि र समुद्रबीचको विरोधाभास हो। जब पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा थिए, त्यो तेस्रो घडी थियो। यहीँबाट सन्देश अझ बढी गम्भीर बन्छ।

एउटै नाम भएका दुई शहरलाई एकरूपमा मिलाउनु ठीक हो, र हामी यही गर्दैछौं; तर हामी कूसमा ख्रीष्टको साक्षी र पेन्तिकोस्तमा पत्रुसको साक्षीको आधारमा तेस्रो र नवौँ घण्टालाई पनि यस अनुप्रयोगमा समावेश गरिरहेका छौं। यी तीन रेखाहरूलाई एकसाथ ल्याएर—ख्रीष्टको तेस्रो र नवौँ घण्टा, र पेन्तिकोस्तमा पत्रुसको तेस्रो र नवौँ घण्टा—हामी कैसरिया फिलिप्पीमा तेस्रो घण्टा स्थापित गर्छौं। यही उही भविष्यसूचक तर्क कर्नेलियसका लागि नवौँ घण्टामा, पत्रुसका लागि छैटौँ घण्टामा, र त्यसपछि कैसरिया फिलिप्पीमा पत्रुसका लागि तेस्रो घण्टामा लागू गरिनुपर्छ।

पत्रुस ती सबै तीनवटै मार्गचिह्नहरूमा उपस्थित छन्; कर्नेलियस चाहिँ पत्रुससँगै छैटौँ र नवौँ घण्टामा छन्, तर कैसरिया फिलिप्पीमा तेस्रो घण्टामा छैनन्। यो रेखा यसरी एकसाथ बाँधिएको छ कि प्रत्येक चरण क्रमशः कैसरिया फिलिप्पीबाट योप्पा हुँदै कैसरिया मरितिमासम्म तेस्रो, छैटौँ, र नवौँ घण्टा हो। दुवै कैसरियाहरूका सांस्कृतिक मूलहरू ग्रीस र रोम दुवैसँग जोडिएका थिए, तर कैसरिया फिलिप्पीको विशिष्टता दूरस्थ, रहस्यमय मूर्तिपूजकत्वको मूर्त रूप हुनु थियो, र समुद्रकिनारको कैसरिया व्यापारिक तथा प्रशासनिक केन्द्र थियो, जसले युनानी संस्कृतिलाई रोमी शासनसँग मिश्रित गरेको थियो। कैसरिया फिलिप्पी कलीसियाई राज्यकौशलको प्रतीक थियो, र कैसरिया मरितिमा नागरिक राज्यकौशलको।

कैसरियादेखि कैसरियासम्मको रेखामा, योप्पा तीन चरणहरूमध्ये मध्यको चरण हो। ती तीन चरणहरू तेस्रो, छैटौँ र नवौँ घण्टाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। समुद्रतटीय कैसरिया नवौँ घण्टामा त्यो आइतबारको व्यवस्था हो, जब सुसमाचार अन्यजातिहरूका पुग्छ। त्यसको तीन घण्टा अघि, छैटौँ घण्टामा, पत्रुस उज्ज्वल र प्रकाशमान सहर योप्पामा छन्। त्यसको पनि तीन घण्टा अघि, पत्रुस तेस्रो घण्टामा तुरहीहरूको पर्वमा छन्। कैसरियादेखि कैसरियासम्म नै मध्यरातको पुकारको अवधि हो। पत्रुसले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले मध्यरातको पुकारलाई आरम्भदेखि अन्त्यसम्म घोषणा गर्छन्, किनकि येशूले सधैं आरम्भलाई अन्त्यसँग मिलाउनुहुन्छ। मध्यरातको पुकार तुरहीहरूको पर्वको मार्गचिह्नमा गधालाई फुकाइएबाट आरम्भ हुन्छ, जहाँ पत्रुसले योएलको सन्देश घोषणा गरिरहेका छन्।

पत्रुस तुरहीहरूको चाडको तीन-चरणीय मार्गचिह्नमा छन्—स्वर्गारोहण, त्यसपछि न्याय। मत्ती सोह्रमा रहेको त्यस मार्गचिह्नमा ख्रीष्ट को हुनुहुन्थ्यो भन्ने विषय उठाइन्छ। पत्रुसको नाम परिवर्तन गरिन्छ, र ख्रीष्टद्वारा यो भनिन्छ कि उहाँले आफ्नो मण्डली यही शिलामाथि निर्माण गर्नुहुनेछ। जुन शिलामाथि मन्दिर निर्माण गरिएको छ, त्यही जग हो, र कैसरिया फिलिप्पीमा रहेका पत्रुस पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश हुन्, जुन आधारभूत सन्देश हो। जब पत्रुस अर्को चरणमा, जोप्पामा, पुग्छन्, तब उनी ख्रीष्टले जस्तै स्वर्गारोहण गर्छन्, जसरी ख्रीष्टले आमनेसामने शिक्षा दिनुभएको चालीस दिनको अन्त्यमा गर्नुभएको थियो। स्वर्गारोहण क्रूसको पनि एउटा समानान्तर हो, जो उद्धारको इतिहासको प्रमुख ध्वजचिह्न हो; र क्रूस दुई भागमा विभाजित छ—दुई चोरहरू, परमपवित्र स्थानतर्फको पर्दा च्यातिनु, अन्धकार, र ती घण्टाहरू सहित।

अब छैटौँ घण्टादेखि नवौँ घण्टासम्म सारा देशभरि अन्धकार छायो। अनि नवौँ घण्टातिर येशूले ठूलो स्वरले कराउनुभयो, “एली, एली, लामा सबक्तानी?” अर्थात्, “हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्यागनुभयो?” मत्ती 27:45, 46।

योप्पामा, छैटौँ घण्टामा, पत्रुस हराएकाहरू र बचाइएकाहरूको बीचमा, ज्योति र अन्धकारको बीचमा, तथा मध्यरात्रिको पुकारको आरम्भ र अन्त्यको बीचमा रहेको भविष्यसूचक विभाजनको एक बिन्दुमा उभिएको छ। त्यो विच्छेदले एक लाख चवालीस हजारको लौडिकीय आन्दोलनबाट एक लाख चवालीस हजारकै फिलाडेल्फीय आन्दोलनतर्फको संक्रमणलाई जोड दिइरहेको छ। यसले लौडिकीय सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको पूर्ण अस्वीकारलाई चिह्नित गरिरहेको छ। प्रायश्चित्तको दिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको न्यायको त्यो बन्द ढोका पेन्टेकोस्ती आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पाँच दिन अघि आउँछ। त्यो न्यायभन्दा अघि स्वर्गारोहण हुन्छ, र त्यसअघिको चरणमा तुरहीको सन्देश आउँछ। ती तीन चरणहरूले त्यो मार्गचिह्नलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जहाँ परमेश्वरको छाप अंकित गरिन्छ, र मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश विजयी मण्डलीद्वारा कर्नेलियसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूलाई घोषणा गरिन्छ।

पत्रुसले पेन्टेकोस्टमा सन्देश घोषणा गर्छन्, र पेन्टेकोस्टले मध्यरातको पुकारको सन्देशको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ। त्यसकारण भविष्यवाणीसम्बन्धी अनिवार्यताअनुसार मध्यरातको पुकारको अवधिको प्रारम्भमा पनि पत्रुसले सन्देश घोषणा गर्नु आवश्यक छ। प्रारम्भले सधैं अन्त्यलाई चित्रित गर्दछ। इस्लामको गधा फुकाउँदा, र त्यसले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि आक्रमण गर्दा—जसरी यसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा फेरि गर्दछ—पत्रुसको मध्यरातको पुकारको सन्देश सामर्थ्ययुक्त हुन्छ। पेन्टेकोस्टको तेस्रो र नवौँ घण्टामा पत्रुसले सन्देश घोषणा गर्नुले मध्यरातको पुकारको प्रारम्भ र अन्त्यलाई पहिचान गराउँछ।

हामी विचार गरिरहेको क्रमरेखामा, ख्रीष्टको स्वर्गारोहणमा समाप्त हुने चालीस दिनले माथिल्लो कोठामा बिताइने दस दिनको आरम्भ पनि गर्दछ। ती दस दिनमध्ये पाँचौँ दिनमा, प्रायश्चित्तको दिनले इस्राएलका पापहरू मेटाइएका छन् र मण्डलीले आफूलाई तयार पारेकी छ भन्ने कुरा चिह्नित गर्दछ। पेन्टेकोसको समयमा पत्रुस माथिल्लो कोठामा तेस्रो घण्टामा थिए। आइतबारको व्यवस्थाको नवौँ घण्टामा, सन्देश मध्यरातको पुकारबाट प्रबल पुकारतर्फ परिवर्तन हुन्छ।

पत्रुसद्वारा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको घोषणा तब हुन्छ जब उनी तेस्रो घण्टामा हुन्छन्। त्यो सन्देश तुरहीहरूको पर्वद्वारा चिह्नित छ, जब गधा खोलिन्छ, र कैसरिया फिलिप्पीद्वारा पनि; अनि कैसरिया फिलिप्पी पानियम पनि हो। पानियम दानिएल एघारका पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्ममा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पत्रुसले केवल संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि हुने इस्लामी प्रहारलाई मात्र पहिचान गरिरहेका छैनन्, जब मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाको प्रारम्भमै गधा खोलिन्छ, तर पत्रुस एकै समयमा पानियमको युद्धमै पनि छन्, जसले आइतबारको व्यवस्थातर्फ लैजान्छ। पानियमको युद्ध संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि हुने इस्लामी प्रहारसँग समानान्तर घटना हो।

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।